

”גטו” מאת יהושע סובול

דמות: קרוק

שמונה שורות לפני הולכת שורה של חמישה בני אדם : בעל, אישה ושלושה ילדים. מה יהיה?
גנס סופר : אבא, אמא, ילד, ילד.
את הילד השלישי, נער בן שתיים עשרה, הוא זורק החוצה מן השורה. הוא מרביץ במקל על גבו. במכות מקל בגב הוא מגרש את האב, את האם ואת שני הילדים הנותרים אל תוך קהל הניצולים, אלה שנועדו לחיות. את הילד השלישי הוא מגרש הצידה. המשפחה עומדת בתוך קהל הניצולים, ידיים שמוטות, מייבבים, מקוננים :- איבדנו ילד בגלל יהודי, בגלל גנס! כעס פראי משתלט על הקהל, על השורות הצועדות. אנשים מתלחשים :- גנס הוא רוצח יהודי. בוגד.
כמה שורות לפני הולכת שורה : אב, אם וילד אחד. גנס סופר : אחד אבא, שתיים- אמא, שלוש- ילד. פתאום הוא צועק על האב : - גולם שכמוך, איפה איבדת את הילד השני שלך? - אין לי ילד שני, יש לי רק- יעקב גנס לא מניח לו לענות. הוא נותן לו מכה במקל על הגב. צעקות. מהומה.
באמצע המהומה יעקב גנס תופס את הילד, שעומד בצד, בצווארו בידית המקל, זה הילד שקודם הוא קרע אותו ממשפחתו, והוא זורק אותו בתור ילד שני למשפחה עם הבן היחיד, וצועק :- חתיכת גולם שכמוך, הנה הילד שלך. עוד פעם, טיפש שכמותך, את הילד שלך אל תאבד!
והילד צועד עם המשפחה הזרה אל תוך קהל הניצולים. הוא ניצול.
219 ילדים אחרים נשלחו לפונאר.